

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDES BESLUT
den 18 augusti 1995 *

I mål T-146/95 R,

Giorgio Bernardi, tidigare tjänsteman vid Europaparlamentet, bosatt i Luxemburg, företrädd av Giancarlo Lattanzi, advokat i Massacarrare (Italien), med delgivningsadress i Luxemburg hos sökanden, 33, rue Godchaux,

sökande,

mot

Europaparlamentet, företrätt av Ezio Perillo och Christian Pennera, båda vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress hos generalsekretariatet vid Europaparlamentet,

svarande,

angående en talan om interimistiska åtgärder som syftar till att det skall beviljas uppskov med förfarandet för utnämning av en europeisk ombudsman och till att

* Rättegångsspråk: franska.

Europaparlamentet skall meddelas ett antal förelägganden avseende det fortsatta förloppet av nämnda förfarande,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Bakgrund och handläggning

- 1 Sökanden har genom ansökan, inkommen till domstolens kansli den 2 juli 1995, väckt en talan — vilken har erhållit målnummer C-228/95 — om ogiltigförklaring av flera rättsakter som har antagits av Europaparlamentet med tillämpning av artikel 138e i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat "EG-fördraget"), särskilt artikel 159 i parlamentets arbetsordning, i dess ändrade lydelse enligt den 16 maj 1995, meddelandet "Infördan av ansökningar till tjänsten som ombudsman", offentliggjort den 23 maj 1995 (EGT nr C 127, s. 4, nedan kallat "Infördan av ansökningar", samt andra därmed förbundna och relevanta handlingar angående granskningsförfarandet avseende ansökningshandlingar till tjänsten som europeisk ombudsman, särskilt skrivelsen från parlamentets generalsekreterare av den 15 juni 1995 och, följaktligen, att förfarandet för utnämning av en ombudsman av parlamentet skall göras om.
- 2 Sökanden har genom en särskild handling som inkom till domstolens kansli samma dag, med stöd av artikel 186 i EG-fördraget och artikel 83 i Rättegångsregler för Europeiska gemenskapernas domstol av den 19 juni 1991 framställt ett yrkande —

vilket har erhållit målnummer C-228/95 R — om interimistiska åtgärder, närmare bestämt att det skall beviljas uppskov med förfarandet för utnämning av en ombudsman och att parlamentet skall meddelas följande förelägganden: att sökandens ansökning jämte intyg samt kopior av de handlingar genom vilka talan har väckts i huvudmålet och målet om det interimistiska yrkandet, i förekommande fall översatta till de elva officiella språken, skall bringas till samtliga parlamentsledamöters kännedom, att sökanden skall få yttra sig innan omröstningen om utnämningen av ombudsman och, slutligen, att tidsfristen för ingivande av ansökningar om nödvändigt skall börja att löpa på nytt.

- 3 Efter att ha konstaterat att talan omfattas av förstainstansrättens behörighet, hänsköt domstolen, genom beslut av den 11 juli 1995, de två målen till denna domstol enligt artikel 47 i protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapernas domstol. Målen registrerades vid förstainstansrättens kansli den 13 juli 1995 under målnummer T-146/95 och T-146/95 R.
- 4 Parlamentet inkom den 19 juli 1995 med sina yttranden över det interimistiska yrkandet i fråga.
- 5 Det är lämpligt att före granskningen av det berättigade i detta interimistiska yrkande kort påminna om bakgrunden såsom den följer av partsinlagorna.
- 6 Till följd av inrättandet av en tjänst som europeisk ombudsman enligt artiklarna 8d och 138e i EG-fördraget och motsvarande bestämmelser i EKSG- och Euratomfördragen, inledde parlamentet i juli 1994 ett första förfarande för utnämning av en ombudsman. Detta förfarande blev resultatlöst. Efter att ha ändrat de tillämpliga reglerna inledde parlamentet ett nytt utnämningsförfarande genom ett meddelande om infordran av ansökningar som offentliggjordes den 23 maj 1995. Enligt den ändrade lydelsen i artikel 159 i parlamentets arbetsordning och enligt den enda artikeln i meddelandet om infordran av ansökningar skall en ansökan stödjas av minst 29 parlamentsledamöter som skall komma från minst två medlemsstater, och skickas till parlamentets ordförande före den 16 juni 1995.

- 7 Sökanden ingav sin ansökan till tjänsten som europeisk ombudsman genom en skrivelse som skickades till parlamentets ordförande den 9 juni 1995. Ansökningen innehöll inte någon parlamentsledamots underskrift och den åtföljdes av en skrivelse enligt vilken sökanden, efter att ha angett att han hade försökt få det erforderliga stödet av 29 parlamentsledamöter, ifrågasatte det berättigade i ett sådant villkor och begärde av parlamentets ordförande att hans ansökning skulle spridas bland ledamöterna av denna institution så att dessa kunde stödja honom.
- 8 Parlamentets generalsekreterare underrättade sökanden genom skrivelse av den 15 juni 1995 om att dennes ansökning hade registrerats men att kansliet inte hade befogenhet att ingripa i utnämningsförfarandet genom att sprida den ifrågavarande ansökningen bland parlamentsledamöterna.
- 9 Sökanden skickade samma dag kopior av sin ansökning till ordförandena för "de politiska grupperna vid parlamentet" och begärde att de skulle låta kopiorna cirkulera bland ledamöterna i sina respektive grupper för att det inte tillfredsställda villkoret skulle kunna uppfyllas. Detta brev fick ingen verkan.
- 10 Den 12 juli 1995 förrättade parlamentet, sammankallat till plenarsammanträde, val av ombudsman.

Rättsliga bestämmelser

- 11 Enligt bestämmelserna i artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget och artikel 4 i rådets beslut 88/591/ EKSg, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT nr L 319, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt rådets beslut 93/350/Euratom, EKSg, EEG av den 8 juni 1993

(EGT nr L 144, s. 21), i förening, kan rätten, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

- 12 I artikel 104.2 i Rättegångsregler för Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av den 2 maj 1991 föreskrivs att en ansökan om sådana interimistiska åtgärder som avses i artiklarna 185 och 186 i fördraget skall ange de omständigheter som föranleder brådska och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden vid en första anblick framstår som nödvändig. De begärda åtgärderna skall vara av provisorisk beskaffenhet i den meningen att de inte får föregripa beslutet i sakfrågan (se beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 23 november 1994, Vecchi mot kommissionen, T-356/94 R, RecFP s. II-805, punkt 11).

Parternas argument

- 13 Sökanden har, med hänvisning till sin talan i huvudmålet, åberopat förekomsten av fumus boni juris som han stöder på fyra grunder, för det första att den tjänsteman som har "fattat beslut" om huruvida ansökningshandlingarna kunde tas upp till prövning var obehörig, för det andra att väsentliga formkrav har åsidosatts, bland annat då förfarandet inte har varit klart och otvetydigt och i synnerhet som det inte finns något beslut som är fattat i riktig och tillbörlig form avseende huruvida ansökningshandlingarna kan tas upp till prövning, för det tredje att artikel 159 i Europaparlamentets arbetsordning och infordran av ansökningar är oförenliga med EG-fördraget och reglerna för dess tillämpning och, slutligen, att det har förekommit maktmissbruk, bland annat i form av avsteg från förfarandereglerne med följden att ansökningar från unionsmedborgare som kan bevisa att de har den självständighet och den kompetens som krävs utesluts.
- 14 Beträffande brådskan av den begärda åtgärden och risken att sökanden vållas en allvarlig och irreparabel skada, åberopar denne betydelsen av ombudsmannatjänsten, den särskilda risken att det av parlamentet vidtagna förfarandet leder till fel i uttagningen av sökandena och avsaknaden av rättspraxis inom gemenskapen i denna fråga.

- 15 Parlamentet har för sin del gjort gällande att det inte delgavs det interimistiska yrkandet förrän den 18 juli 1995, medan ombudsmannen hade utnämnts redan den 12 juli. Ansökan med det interimistiska yrkandet, vilken syftar till att bevilja uppskov med förfarandet för utnämning av en ombudsman, skulle på grund av detta ha blivit ändamålslös varför det inte finns anledning att meddela något avgörande.

Bedömning av domaren i det interimistiska förfarandet

- 16 Det bör inledningsvis tas ställning till parlamentets påstående enligt vilket det interimistiska yrkandet i fråga har blivit ändamålslost, eftersom det inte delgavs parlamentet förrän sex dagar efter det att ombudsmannen hade utnämnts.
- 17 Domaren i det interimistiska förfarandet konstaterar i detta hänseende att sökanden, enligt vad han själv har anfört, den 15 juni 1995 fick kännedom om skrivelsen från parlamentets generalsekreterare, i vilken denne underrättade sökanden om att kansliet inte hade befogenhet att låta sökandens ansökningshandling cirkulera bland parlamentsledamöterna. Det var dock inte förrän den 13 juli samma år som Giorgio Bernardi väckte talan vid förstainstansrätten, som är den domstol som är behörig i tvister mellan enskilda och gemenskapsinstitutionerna. Detta dröjsmål är att tillskriva sökanden, som genom att inge sin ansökan till domstolen inte har iakttagit artikel 3.1 c i ovannämnda beslut 88/591 av den 24 oktober 1988, i dess ändrade lydelse enligt ovannämnda beslut 93/350 av den 8 juni 1993, vilket således gjorde det nödvändigt att tillämpa det hänskjutningsförfarande som föreskrivs i artikel 47 andra stycket i protokollet om stadgan för Europeiska ekonomiska gemenskapens domstol.
- 18 Det finns emellertid anledning att påminna om att, i likhet med vad som föreskrivs i artikel 159.7 i parlamentets arbetsordning, utnämningsförfarandet och tillträdet av tjänsten som europeisk ombudsman avslutas genom att den utnämnda ombudsmannen avlägger en ed inför domstolen och om att denna handling ännu inte har

ägt rum. Det kan under dessa förhållanden inte anses att en ansökan om uppskov och om andra interimistiska åtgärder, såsom den som har framställts av sökanden, har blivit onödiga och därför helt ändamålslösa. Det finns följaktligen skäl att undersöka om förutsättningar för att bevilja de begärda åtgärderna föreligger.

- 19 Vad beträffar villkoret om brådska, finns det anledning att påminna om att domaren i det interimistiska förfarandet enligt en fast rättspraxis, före det att beslut fattas i själva saken, skall bedöma om de begärda åtgärderna är brådskande genom att undersöka om verkställigheten av de omtvistade rättsakterna är av sådant slag att den vållar parten som har begärt dessa åtgärder definitiva bestående skador som är irreparabla, även om rätten ogiltigförklarar det påtalade beslutet. De begärda åtgärderna får, trots deras provisoriska beskaffenhet, i varje fall inte vara oproportionerliga i förhållande till svarandens intresse av att dessa rättsakter verkställs, även då de är föremål för en tvistig talan (se beslutet V Vecchi mot kommissionen, ovan nämnt, punkt 17).
- 20 Det bör vidare påminnas om att det, enligt en likaledes fast rättspraxis, ankommer på sökanden att bevisa att han inte utan att riskera en allvarlig och irreparabel skada skulle kunna invänta utgången av förfarandet i huvudmålet (se beslut av förstainstansrättens ordförande av den 16 februari 1995, Amicale des résidents du square d'Auvergne mot kommissionen, T-5/95 R, Rec. s. II-255, punkt 15).
- 21 I detta hänseende måste det emellertid konstateras, såsom har angivits ovan i punkt 14, att sökanden har inskränkt sig till att i fråga om tjänsten som ombudsman åberopa överväganden av allmänt slag, utan att åberopa någon som helst egen uppgift som kan utgöra en början till bevisning om att det finns en risk för en allvarlig och irreparabel skada. I synnerhet finns det ingenting som visar att det intresse som sökanden skulle ha av att delta i förfarandet för utnämning av en europeisk

ombudsman inte på ett riktigt sätt kan skyddas inom ramen för verkställigheten av en dom som — i förekommande fall — upphäver det ifrågasatta utnämningsförfarandet.

- 22 Det är för övrigt lämpligt att väga de aktuella intressena mot varandra och att konstatera att ett hypotetiskt uppskov med utnämningsförfarandet skulle leda till en skada för det allmänna intresset av att det inrättas en tjänst som ombudsman och den förste europeiska ombudsmannens tillträde, som inte står i proportion till sökandens eget intresse av att det ifrågavarande förfarandet ogiltigförklaras, särskilt som över ett år har förflutit sedan det föregående utnämningsförfarandet inleddes.
- 23 Under dessa omständigheter bör, utan att det är nödvändigt att undersöka om de grunder och argument som sökanden har åberopat till stöd för sitt yrkande är berättigade, slutsatsen dras att förutsättningarna för att bevilja interimistiska åtgärder inte är uppfyllda och att yrkandet följaktligen skall ogillas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Det interimistiska yrkandet ogillas.

2) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Luxemburg den 18 augusti 1995

H. Jung

Justitiesekreterare

J.L. Cruz Vilaça

Ordförande